

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA.
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimes. b. 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico. 5 .
Estranger. 18 .

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

SANT PERE..... FOCHS.

Avi, vosté y jo som pot ser los únichs qu' hem saltat sense cremarnos; sols que jo salto endevant y vosté cul-arreras.

CORPUS DESGRACIAT.

A la professó no hi anà cap gremi, ni cap bandera dels gremis. No hi anà més que 'l gremi dels empleats y dels militars.

A pesar de que, ben mirat aquestas son las dos úniques industrias que aquí donan.

Los demás ja no poden encendre gas ni atxes.... y aviat ni mistos de cerilla.

No vá haberhi ginesta, porque Córpus vá arribar tart com los constitucionals y la ginesta d' hora com en Cánovas.

No vá ballar l' ou á la Catedral.

Alguns dihuen que no vá ballar per falta d' aygua; pero jo asseguro que vá ser per falta d' ou.

Fá tant temps que 'ns el amagan!... per fi de festa 'l clero de Santa María del Mar vá declararse en huelga.

No faltava mes que una huelga de capellans!.....

*
**

Figúrinse l' obra.

«Senyors reverents; los temps están mals, la classe obrera no pot fer gastos, no 's guanya un quarto, y amigo haurém de escursar aquellas cinch pessetetas que 'ls davam per anar á la professó....»

«Ah, no senyors, no pot ser, no passém per menos que pèl duro....»

«Calculin....»

«Nada, no calculém res, precisament are que se han pujat los queviures, vayal... Mirin, ó el duro, ó busquinse capellans; nosaltres no aném á la professó.»

Y aquí tenen la huelga.

*
**

Pero l' obra no se amilana, y diu: «Mes val un punt que cent lliuras. No 'ns faltarán capellans costi lo que costi.»

Y vinga enviar un ofici á totas las parroquias, oferint un duro á tots los qui 's presentessin.

«Un duro!... Santa paraula!...»

Los capellans que per algo condemnan lo mot fraternitat dels republicans, no fan com los obrers, que haventhi una huelga s' ajudan, y primer se moren de gana, avants de rompre l' unanimitat y l' acort dels treballadors... capellans.

*
**

La professó vá ser lluhida.

Encare que de diferents parroquias, tot lo clero cantava en lo mateix tò.

Y tots ván cobrar lo mateix duro.

Mes de quatre que volian ser canones y que anavan á la Catedral á picar punts, arribaren á casa seva ab la rialla á la cara y las cinch llaunas á las mans.

«D'hont vé mossen Cebriá qu' está tant content, vá preguntar la majordona d' un d'aquests al entrar al pis.»

Y ell, recordantse del punt dels obrers de Santa María y del punt de la comunitat y de las cinch pessetonas, respongué:

«Mariona, mira, vinch de picar punts.»

Es l' única escena del Corpus actual, digne de passar á l' historia.

P. K.

Un párrafo del últim discurs de 'n Navarro Rodrigo, ab lo qual vá borrar alló del paréntesis del altre dia.

«Lo Sr. Cánovas aquí ho es tot: ell destituheix al Sr. Elduayen, gobernador de Madrid y l' aixeca á ministre de Ultramar: ell es com lo Borgia que tallava y alsava caps, y apoyat en lo Parlament vol anular al Rey, y escudat ab lo rey vol anular al Parlament.»

Y dígalí tonto.

Senyors, fins hi perdut la gana.

Perque senyors, hi sapigut que l' ilustre bisbe de Vich, prelat á qui m' estimo mes que las llangonissas de aquella terra, ha prés lo determini d' excomunicarme.

Desde que ha donat aquest' ordre, no hi ha poble ni poblet, ni trona ni troneta ahont no 'ns tirin cada excomunió entre nás y orelles, que hi canta 'l misteri.

«Pobre Campana de Gracia! Y tot perquè no tocas á missa.»

Nada, senyors capellans de Vich; compleixin

sobre tot las órdenes del prelat y passin lo compte de la propaganda.

Lo general Martínez Campos sembla que 's proposa moralisar l' administració de Cuba.

Una cosa singular. Encare no han tingut noticia de aquest propòsit, han presentat la dimissió de un cárrech que desempenyavan allá dalt un germá de 'n Cánovas del Castillo y un germá del Sr. Ayala.

«Que 's sembla aquesta noticia?»

Lo presupuesto de ingresos puja una boratxada de millions de pessetas.

Are que saben aixó, fiquinse la má á la butxaca. Girínsela del revés y digúinme:

«Com dimontri se las campanejará 'l senyor Orovio per buscárselas?..»

Un párrafo de un article de un periódich:

«Al xafarot de 'n Narvaez ha substituít l' agulla de 'n Cánovas del Castillo, aquella que no deixa de mortificarnos continuament.»

Y que 'ns mortificará, mentres no 's despunti.

Lo papa ha rebut als ex-oficials del exércit pontifici y 'ls ha dit: «Braus soldats, vosaltres mereixeu las benediccions dels católichs, etc., etc.»

Quan lo papa Lleó XIII 's deya cardenal Peci, sempre que parlava de aquests minyons, ne deya *gli mengiapane*, que traduhit literalment vol dir *ganapans*.

«Volen fer cambiar á un home de opinions?»

«Passinlo papa.»

Es probat.

Lo vestit dels gegants de la Ciutat aquest any ha costat 300 duros:

Aquesta noticia es gigantesca.

Sobre tot considerant que á Barcelona hi ha obrers, que per falta de aliment cauhen desvanescuts al mitj del carrer.

Si al ménos moren havent vist als gegants, moren contents. «No es veritat Sr. Faura?»

Desde que no haviam tingut ocasió de ven-

Una multa á la *Imprenta*.

Y una altra multa á la *Gaceta*.

125 pessetas y 125 pessetas, 250.

Vel'hi aquí doscentas cinquanta rahons perque 'ls donga la més cordial enhorabona.

Y avant y fora, que primer s' acabarán las pessetas que las ganas de dir la veritat.

Lo dia 30 de juny se celebran á París, las grans festas de l' exposició.

Lo mariscal Mac-Mahon ab aquest motiu indultará á 8 mil comunalistas.

«Qui havia de dirho, alguns mesos endarrera, quan tots los republicans, ménos los republicans francesos, al sentir parlar del mariscal s' escamavan!»

En Navarro Rodrigo en plé Congrès:

«Seguint las cosas com fins are, ja pot assegurarse que l' heréu de 'n Cánovas en lo poder será 'l fill del Pare Etern.»

Un periódich d' oposició:

«Si apliquém l' exemple, no sabém com esplicarnos que 'ls constitucionals y 'ls centralistas tingan aquestas ganas de morir crucificats.»

A Madrid varen gastarse una pila de mils duros per iluminar la Porta del Sol per medi de la llum eléctrica.

Y 'ls aparatos, al cap de uns quans mesos de servir, s' inutilisan.

«Coincidencia singular!»

Lo dia que van resistirse á donar llum, era precisament lo dia en que á Madrid se deya que havia de arribarhi 'l Sr. Aldecoa.

Algunas vegadas lo dimoni 's trenca la cama. O sino escoltin lo que diu *la Epoca*:

«Induatablement per mes que la Fransa 's trobi regida per institucions que no son las nostras, no hi ha que desconeixe los progressos que vá fent, deguts á la moderació que fins are han pogut mostrar los homes cridats á regir sos destinos. No tant sols veyém avuy á la Fransa tranquila y próspera en l' interior, sino que 'l seu govern se troba rodejat en lo exterior de l' estimació y del respecte de tots, sent assombrós qu' en tant curt temps haja pogut alsarse

á l' altura en que avuy se troba, després de la terrible postració en que quedá sumida á conseqüencia de l' última guerra. Es aixó una proba palmaria del esperit vivificador que anima á la nació francesa, esperit que tenim una satisfacció en regoneixe.»

«Están tristos y volen alegrarse per medi de la música?»

Donchs ja 'u saben, vajan al nou establiment de música que acaba de obrirse en lo passatge de Bacardi, ahont hi trobarán las millors composicions dels més grans mestres en luxosas y económicas edicions. Creguin que 'ls senyors que están al frente del establiment son uns capigolels que hi entenen molt.

LA CATARIN-NA Y LA MARIAN-NA.

EIXAS SEGUIDILLAS LAS PÒT CANTAR TOT BARCELONÍ SENSE PAGAR IMPOST.

Uns dinhen que se acaba viure en tenebras, pero si escoltéu d' altres are 's comensa.

«Quina gatzara!»

«Ay senyó alcalde! ¡xul-la la Marian-na!»

«Encenguin sols un dia y es cosa llesta, l' impost que tant imposa traurem depressa.»

«No 'ns á la pintan.»

«Ay senyó alcalde! ¡xul-la la Catarin-na!»

«Mirin que va de baixa la nostra empresa, que com lo gas no 's gasta no fém pessetas.»

«¡Promptes' acaba!»

«Ay senyó alcalde! ¡xul-la la Marian-na!»

«Com es que 'ls estanquillos lo gas ne creman, rentant pape rídicat?»

«Hi ha ordres severas qu' ho justifican...»

«Ay senyó alcalde! ¡xul-la la Catarin-na!»

«A mí que 'l gas no encenguin no 'm fá quimera.»

«¿Y donchs? ¿qué 's dels que manan?»

«¡Cál vench espelmas.»

«Donchs que 's pensaba?»

«Ay senyó alcalde! ¡xul-la la Marian-na!»

«¡Socorro! ¡ladrest! ¡pillos!»

«¡la bossa 'm prenen!»

Y es clar en aqueista hora no hi ha serenos.

«Pro hi ha guindillas...»

«Ay senyó alcalde! ¡xul-la la Catarin-na!»

Uns dinhen que s' acaba viure en tenebras,

pero molts d' al res dinhen qu' ara 's comensa.

«Ay senyó alcalde!»

¡xul-la la Catarin-na!

¡la Marian-na!

C. 6.

Un que havia assistit á unas carreras de caballs, aná á un ofici de difunts.

Los capellans duyan tanta pressa que quan un comensava un versícul, l' altre ja l' acabava.

«Nada, digué, lo mateix que á l' Hipódromo, ván á veure qui hi arribará primer y s' emportará 'l premi.»

Tradució de un telégrama que duya 'l Braxel. «Lo gòs de presa del príncep de Bismark ha tirat sobre el príncep de Gortschakoff que

aná a visitar al canceller, qui, gracies a sa forsa hercúlea, conseguí subjugar al animal que no volia despèndres de la seva presa.

¿Que 'n diuen de un gòs aixís? ¿Tè bon nas? Francament un gòs que 's tira sobre un príncep rus, hauria de dirse *turco*.

Lo Papa está malalt. L'aire del Vaticà no l'hi prova.

Y si surten los metjes y l'hi aconsellan que vaja a pendre 'ls aires de fora, surten 'ls ultramontans y s'hi oposan.

Un Papa que surti del Vaticà no es tal presoner.

Y ells, ja se sab, sempre amants de cumplir las obras de misericordia.

«Visitar malalts y presos.»

L' Ajuntament va assistir en cos a la professó de Còrpus.

¿Y en ànima?

A Madrid s'ha descubert una nova plaga. Avants teniam la llagosta y ara tenim los *llagostins*.

Los llagostins son los qui ab l'escusa de la llagosta s'hi buscan la vida.

Lo país no desitjaria mes sino que 'l tribunal se 'ls menjés en such.

Quan hi havia música al passatge de Colon:

—¡Quin cornetí, lo cornetí d'Albuera! ¡Y que rebé *executa!*... deya un filarmonich.

¡Y tant bè com *executa!* responia un observador. Are mateix acaba de donar garrot a las empresas del passeix de Gracia.

Paraulas de un home poch enterat de la mitologia:

—Sempre sento parlar de Càstor y Pòlux; jo estava cregut que 's deya Càstor y Bañas.

Una comissió de fabricants de robas de llana de Sabadell, Tarrassa y Barcelona aná a Madrid a gestionar la reforma dels arancels.

Lo dia avans de marchar anaren a vèure a n' en Cánovas, y l'hi digueren:

—La comissió confia ab lo govern.....»

¡Bonas confiansas!

Per supuestó que varen dirho de bona fe.

En qual cas queda demostrat que si hi ha crisis no será perque aquests fabricants de la comissió no tingan *molta llana*.

En un restaurant. Lo parroquiá ja fá estona que s' está mirant al mosso que tè la vista molt vermella.

Acabat de menjá un plat é interessantse per la seva salut, l'hi pregunta:

—¿Qué tè una *oftalmia*.

Resposta del mosso:

—Esperis un moment, vaig a la cuyna a preguntarho.

Se creya que 's tractava de algun guisado.

Parlant de un pianista que aprofitava totes

las ocasions per ferse bombo, especialment prestantse per las funcions y concerts benéfichs, deya un que 'l coneixia:

—Com a home caritatiu no hi ha res que dir; are com a pianista si que pot assegurar-se que may sab la seva, má esquerra lo que fá la seva má dreta.

Un ministerial:

—Lo nostre govern pot estar sàtisfet y envarnir-se. Ell ha acabat la guerra de la Península y la guerra de Cuba.

Un de l'oposició:

—Pero ni siquiera ha sapigut acabá 'ls sellos de guerra.

La *Fé* periódich religiós de Madrid diu que la *carn de capellá* es molt indigesta.

Ell ho diu, ell ho sabra.

Per lo que toca a mí jo 'ls aseguro que no 'm farà may cólich.

Un telégrama dels nostres temps:

«Alcalde de Málaga al de Madrid.—Sírvese decirme si el matador de toros Angel Pastor tiene *categoría* para sustituir dignamente al de igual clase *Currito*»

Lo estrany d' aquest telégrama, es que 'ls fils al trasmètre 'l no 's trenquessin... de riure.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat *xaradas* ó endavinallas dignas de insertarse 'ls ciutadans F. Planás y M., Cómich d' Horta, Mallorqui de nom, En Xó y en Fó, Barberet de Reus, Pau Sala, Diamant y Narud Assasach.

Las demás que no s'encienan no 'ns serveixen com y tamoch lo que envian Lluís Grané, Just de noms y de fets, Ramon Ferrater B. Vatorob, Lluís, Calpiticol, J. Conde, Barretina vermella, Un cráneo beco, C. Lonip, Nas de patata y Pere Ygues.

Ciudadá J. Boure: Insertaré el geroglífich.—Vicens Sedassos: Idem: la solució l'hi donaràn a la casa de Maternitat.—Faló: La poesia l'hem rebuda quan ja no eram a temps de insertarla en aquest número y 'ns dol perque hi ha cosas bonicas no 's'olvidi de nosaltres.—J. G. Encare que no 'l fet de Mová, en general ja parlém de lo que 'ns indica.—Pepeta Vilanova: Insertaré cantarillas y epigramas.—Sarabi de Reus: Publicaré el geroglífich y 'l ters numéric.—C. Guma: al altre número hi anirà.—F. Ll. y B.: Hi anirà algun epigrama de l'última remesa y de la passada anterior.—Diamant: publicaré algunas cantarelles y un geroglífich.—S. Q. T.: Insertaré las mudansas y las sinonimias.—Moratilla: Hi anirà 'l geroglífich.—Pere Grullo: Y 'l seu també.—Narud Assasach: Igual que 'l seu.—Pau Sala: Insertaré dos combinacions.—Barberet de de nom: Idem una cantarella.—Cómich d' Horta: Idem dos geroglífichs.—F. Planás y M.: Idem. Idem.—S. Teboll y G.: Lo mateix respecte al seu.—Bon home Lloretench: Hi anirà 'l trenca-clo-cas.

6. CUADRAT MÁGICH:

La primera vegada.		La segona.	
2	8	5	2
8	8	2	2
2	8	5	2

7. TRENCA-CLOSCAS.—Pasqua.
8. GEROGLÍFICH.—Las noyas macas simpatizan ab tothom.

Han endavinat totes 8 solucions. Que hi fas; n' han endavinadas 7 Lo Diamant y Cómich d' Horta. N' han endavinadas 6 Oncle dels Antons, Enierra vius y morts, E del Café del sigle XVIII y Bon home Lloretench; n' han endavinadas 5 Joan Errasti, A. Trenera Atravit, Trenca-clo-cas, Leungim de Imegra, y J. Teboll y G.; 3 C. Lonip y F. Planás y M.; y 1 no mes José C. y Sarriá.

I.
Te tres segona tota persona: qui porta *hu tres* animal es. Si la pensa no m' enganya crech que 'l tot el pots trobá en un mapa, cap allá al sur de la nostre Espanya.

MUDANSA.

En lo tot d' una gallina tres d' un tot hi vaig trobar; qu' un tot a la pobre feya que la cuidaba a escanyar.

TRENCA-CLOSCAS.

L' AURORA 'T FA BE.

Ab las lletras de que 's forman las anteriores paraulas fer lo nom d' un personatge d' actualitat.

GEROGLÍFICH.

Lo
• • •
• • •
A L
26

CÓMICH D' HORTA.

Ba.celona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mítj.

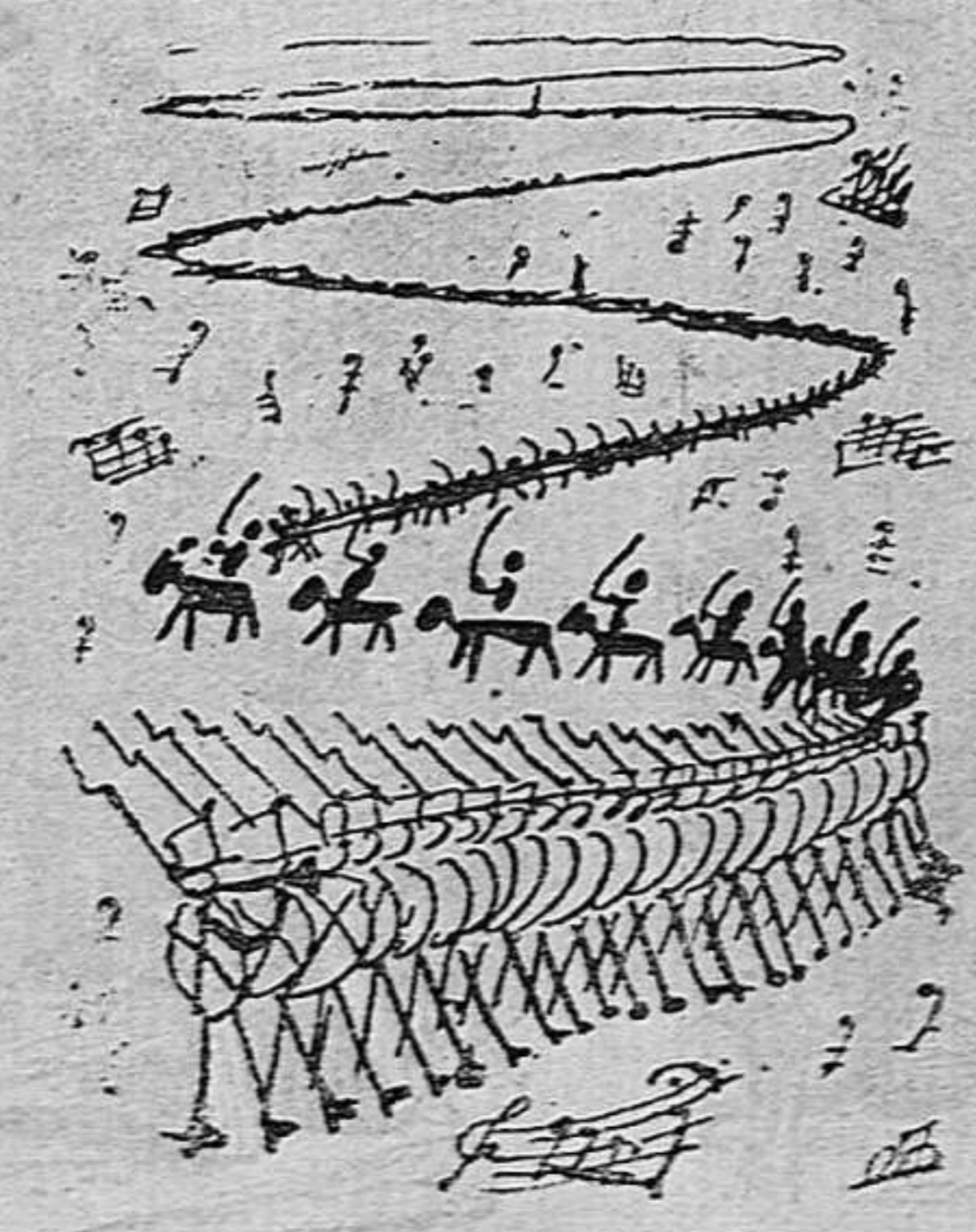
SOLUCIONS.

- À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.
1. XARADA 1.ª—*Barricada*.
 2. ID. 2.ª—*Campana*.
 3. ENDAVINALLA.—*Sotana*.
 4. SINONIMIA.—*Gracia*.
 5. MUDANSA.—*Canet*.—*Tanet*.—*Banet*.

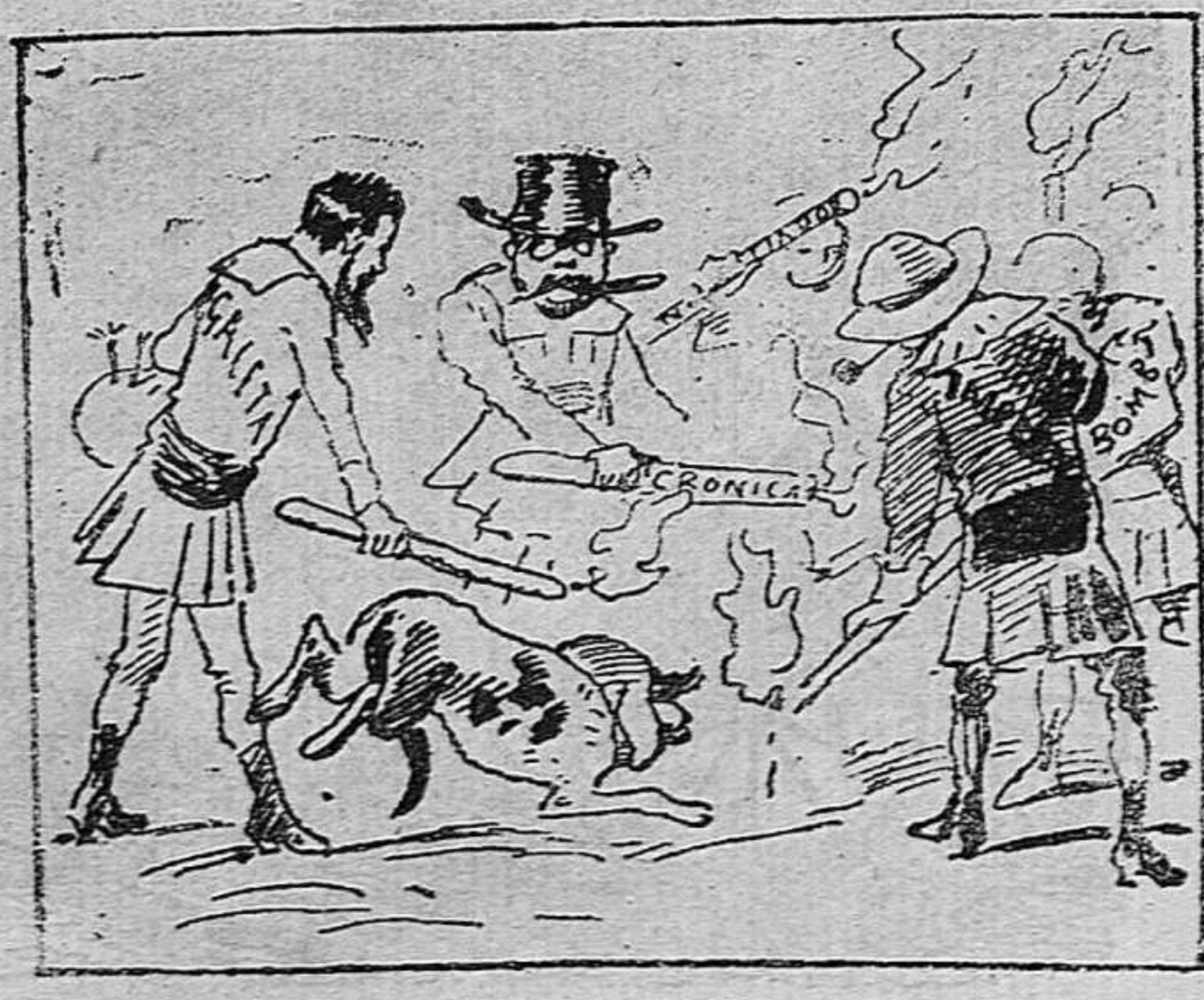
COSAS DE LA SEMANA.

Ojo a caure aquest any pubilla, que algú s' ho podria pendre a mal.

La professó d' aquest any feya molta tropa.

Este perro desdichado—vá a salir muy chamuscado.

ATENTATS CONTRA LA VIDA DEL EMPERADOR DE ALEMANIA.

Era el dia 11 de maig. Poch després del mitj-dia en un cotxe descobert anà l'Emperador de Alemanya, segons costum, a donar un passeig pel Thiergarten de Berlin, acompanyat de sa filla la gran-duquesa de Baden.

A dos quarts de quatre tornava de passeig. Se dirigia de tornada a palació, havia passat la porta de Brandebourg y atravesava l'avinguda dels Tilos.

L'emperador seya a la dreta de la carretel·la; a la esquerra hi anava la gran duquesa. L'emperador Guillem, duya com de costum lo casco que es del ús del exercit prussià.

En lo pescant del carruatje ademés del cotxero hi anava un cassador de Palació vestit de gran uniforme. No hi havia cap més escolta.

La carretel·la passava davant del carreró de Maner. De prompte, de darrera de un carruaje de un forner que estava aturat, surt un jove revólver en mà, y ab ménos de un segon de l'un al altre dispara dos tiros sobre l'emperador.

Cap de las balas l'havia tocat. Lo jove vestia un paletó curt, duya un hongo de feltre tou, y no tenia pel de barba.

Després dels disparos, mentres lo cotxero al efecte de fugir del perill llansava ls caballs a galop, y en tant que la gran duquesa tota tremolosa, s'alsava del assient y cubria ab son cos lo del seu pare, lo jove assensí fugia en direcció oposada per l'avinguda del passeig.

Prompte una multitud numerosa s' llansava a perseguir-lo, en tant que l'emperador, lliure de las balas,

manava al cotxero que parés la marxa del carruatje, y baixava demostrant gran presencia de ánimo y rebent los aplausos de la concurrencia

Mentres tant l'assensí era detingut, y sobre d'ell queya una pluja de garrotadas y cops. Un transeunt exclamà: «Deixéulo, no l'hi peguéu, bé prou que l'hi arreglarán los comptes.

Més aviat ho hagés dit: «Es un cómplice» exclamaren alguns, y davant d'aquesta paraula prompte compartí ab lo primer tota classe de malltractes.

Per fi la policia s'apoderà de l'un y del altre. Lo intercessor fou posat en llibertat al dia següent, consentut lo jutje de la seva ignocencia.

En quan al primer resultà anomenarse Emlio Enrich Max Hødel, se'l coneixia per Schmann y era fadrillaner. Vá neix a Leipzig lo dia 27 de maig de 1857. No tenia encare 21 anys. A las preguntas que se l'hi feren negá sempre resoltament que hagués tractat de acabar ab la vida del emperador —«Y dónchs los tiros?» l'hi preguntaren.—Los tiros los dirigia en contra de mí mateix; cansat de viure en la miseria volia suicidar-me; volia fer coneixe als richs y als poderosos l'estat de l'actual situació y ls resultats a que conduheix.»

Antecedents de Hødel. Feya poch temps qu'era a Berlin, estava a dispesa a casa de una viuda; se'l coneixia per las sévas ideas socialistas molt avansadas, havia estat afiliat a l'escola comunista de Bakonnine, y no obstant declará que era «socialista cristià» y aixís resulta de una carta del fundador de aquest nou partit Dr. Stoker.

Lo Dr. Stoker, predicador de la Cort havia fundat l'escola del socialisme cristià per combatre las tendencias de la Internacional y ha declarat que Hødel havia assistit a las reunions qu'ell presidia, y que en aquests últims temps fins havia repartit folietos y periódichs del nou partit.

En un registre practicat a la casa de Hødel no se l'hi trobá cap document que acredités l'existencia de cómplices. Res indica qu'existissen y Hødel no'n confessa cap, ni s'mou de las sévas primeras declaraciones.

Lo tribunal treballa activament, y en tant Hødel espera la sentencia desde la presó de la ciutat, ahont se troba carregat de cadenas.

* * *

Lo dia dos de Juny, a dos quarts de tres de la tarde, anava l'emperador desde palació al jardí zoológich.

Se trobava sol en lo carruatje descobert. De prompte soná un tiro que tocá a l'emperador en la galta dreta. Lo ferit aixecá l'brás mentres un segon tiro l'tocava a la munyeca y a la espatilla. Las feridas eran fetas ab daus y postas. L'emperador caygué desvanecut.

La gent que s'trobava al passeig al adonarse del balcó de ahont havian sortit los disparos, pujá a la casa, tirá la porta a terra, y un jove que allí s'trobava veyentse descobert, reb a la multitud a tiros, fereix al amo de una fonda, y girant instantáneament lo revólver en contra d'ell mateix, se dispara un tiro en lo cap, cayent banyat en la seva propia sang.

En un cotxe celular de la policia es conduhit a la prevenció en un estat gravíssim. Fins are no ha pogut declarar rés.

L'emperador ha seguit també de molta gravetat, havent tingut de renunciar lo govern del país en mans de son fill. Segons parer dels metjes, tindran d'amputarli l'brás.

L'assensí s diu Cárlos Eduardo Nobiling nascut en Kollno, provincia de Po-en, lo dia 10 de Abril de 18 8. Conta donchs 30 anys. Es una persona distingida, de gran instrucció, fill de un empleat de domini de propis, no escás de fortuna, té tres germans servint en l'exercit y un altre que ha acabat los estudis de advocat.

Ell mateix vá acabar los primers estudis en lo Liceo de Züllichan, rebent l'investidura de Dret y de filosofia en las universitats de la Halle y de Leipzig. Havia demostrat sempre gran afició a l'estudi, y en los círculs de estudiants solia pronunciar discursos de carácter socialista molt pronunciat.

Al sortir de las aulas vá estar empleat en l'oficina d'estadística de Berlin y després en Dresde ahont estudiá l'Economía política.

En juriol de 1877 viatjá per Inglaterra, Bèlgica, Fransa, Suissa y Austria, establintse a Berlin ahont sembla que s'consagrava a escriure un estudi crítich sobre la situació del seu país.

De tots los informes que s'han prés, resulta que era socialista molt exaltat, si hé no s'mostrava may dispost a sacrificar ni ls seus béns ni ls seus recursos en pró de las ideas que professava.

Era ademés molt aficionat a llegir un periódich *La Germania*, órgano dels ultramontans.

No doném mes detalls, perque las láminas adjuntas nos dispensan de ferho, ni fem consideracions, perque estant aquestos fets en poder dels tribunals, no vo'em adelantarnos al fallo.

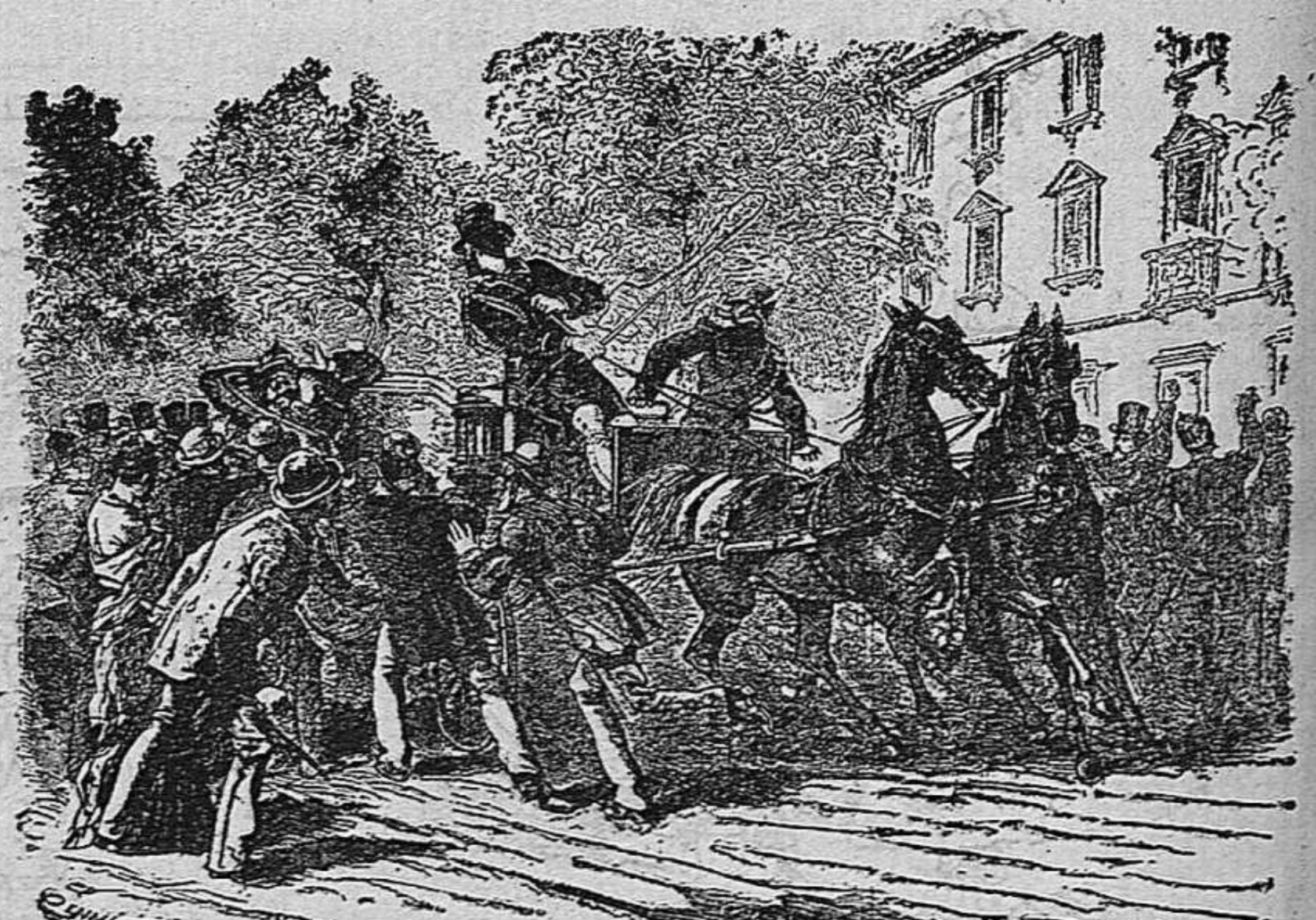
HØDEL.

NOBILING.

Berlin 11 de Maig.—Atentat de Hødel contra l'emperador de Alemanya.

Berlin 2 de Juny.—Atentat de Nobiling contra l'emperador de Alemanya.